

॥ ४६ ॥ ४७ ॥ क्रुद्धमहिंपावकोदावाग्निरिव ॥ ४८ ॥ निष्फलमुद्दीक्ष्य ॥ ४९ ॥ अनुषक्तं पृष्ठतः संसक्तम् मेरोर्गुहांविविक्षुरधावत् ॥ ५० ॥
 ॥ ५१ ॥ अरणमेषमाणः शरणमिच्छन् अजिततेजसोहरेश्चक्रात् ॥ ५२ ॥ एतत्सर्वेयस्य भूभंगमात्रेण तिरोभविष्यति कदाक्रीडाया अवसाने
 तदपि कदा द्विपरार्द्धसंज्ञे काले ॥ ५३ ॥ अतो वयं सर्वेयस्य नियममाज्ञां प्रपन्नाः प्राप्ताः संतो लोकहितं यथा भवति एवं तं नियमं मूर्ध्न्यर्पितं वहामः अ

एवं ब्रुवाण उत्कृत्य जटां रोषविदीपितः ॥ तथा स निर्ममेतस्मै कृत्यां कालानलोपमाम् ॥ ४६ ॥ तामापतंतीं ज्वल
 तीमसिहस्तां पदाभुवम् ॥ वेपयंतीं समुद्दीक्ष्य न च चालपदान्मृपः ॥ ४७ ॥ प्राग्दिष्टं भृत्यरक्षायां पुरुषेण महात्म
 ना ॥ ददाह कृत्यां तां चक्रं क्रुद्धा हिमिव पावकः ॥ ४८ ॥ तदभिद्रव दुद्दीक्ष्य स्वप्रयासं च निष्फलम् ॥ दुर्वासा दुद्रु
 वेभीतो दिक्षु प्राणपरीप्सया ॥ ४९ ॥ तमन्वधावत् भगवद्रथांगं दावाग्निरुद्धूतशिखो यथाऽहिम् ॥ तथाऽनुषक्तं
 स निरीक्ष्यमाणो गुहांविविक्षुः प्रससार मेरोः ॥ ५० ॥ दिशो न भः क्ष्मां विवरान् समुद्रान् लोकान् सपालान् त्रिदि
 वंगतः सः ॥ यतो यतो धावति तत्र तत्र सुदर्शनं दुःप्रसहं ददर्श ॥ ५१ ॥ अलब्धनाथः स यदा कुतश्चित्सं त्रस्तचि
 त्तोऽरणमेषमाणः ॥ देवं विरिच्यं समगा द्विधा तस्मात्प्राप्त्यात्मयोनेऽजिततेजसो माम् ॥ ५२ ॥ ब्रह्मोवाच स्था
 नं मदीयं सह विश्वमेतत् क्रीडावसाने द्विपरार्द्धसंज्ञे ॥ भूभंगमात्रेण हि संदिधक्षोः कालात्मनो यस्य तिरोभविष्य
 ति ॥ ५३ ॥ अहं भवो दक्षभृगुप्रधानाः प्रजेश भूतेश सुरेश मुख्याः ॥ सर्वे वयं यन्मियमं प्रपन्नान् मूर्ध्न्यर्पितं लोकहि
 तं वहामः ॥ ५४ ॥ प्रत्याख्यातो विरिच्येन विष्णुचक्रोपतापितः ॥ दुर्वासाः शरणं यातः शर्वकैलासवासिनम् ॥
 ॥ ५५ ॥ श्रीरुद्र उवाच वयं न तात प्रभवाम भूमि यस्मिन् परेऽन्येऽप्यज जीवकोशाः ॥ भवंति कालेन भवं
 ति हीदृशाः सहस्रशो यत्र वयं भ्रमामः ॥ ५६ ॥

तस्तद्भक्तद्रोहिणं त्वारक्षितुं न समर्थोऽहमिति शेषः यत्तदोर्नित्यसंबंधात् ॥ ५४ ॥

॥ ५५ ॥ श्रीरुद्रोऽपि प्रत्याचष्टे वयमिति चतुर्भिः भूमि महति महत्त्वमेवाह यस्मिन् परमेश्वरे अजा ब्रह्माणः त एव जीवास्तेषां कोशाः उपाधिभू
 ता ब्रह्मांडविग्रहा ईदृशा दृश्यमान ब्रह्मांडप्रमाणा अन्येऽपि भवंति जायंते नश्यंति च यत्र येषु ब्रह्मांडेषु लोकेशाभिमानिनो वयं भ्रमामः ॥ ५६ ॥